

VEKKU!

Vekkulilla ja Venlalla on tänään vilkasta. Omenat, joita heidän olisi määrä poimia, käyttäytyvät aivan kuin olisivat tulleet kaistapäisiksi — nauravat ja hyppäävät ympäriinsä ja lentelevät sinne tänne! Montako omenaa tuossa kuvassa muuten on? Entä montako päärynää, kurkkua ja kurpitsaa? Sivulta 22 näet, oletko laskenut oikein.

Muualla lehdessä on vielä 14 iloista omenaa. Katso tarkkaan läpi kaikki sivut, ehkäpä hyvinkin löydät ne kaikki. Mutta minkä takia omenat ovat niin hyvällä tuulella? No, ne saavat olla mukana tämänkertaisessa satukirjassakin!

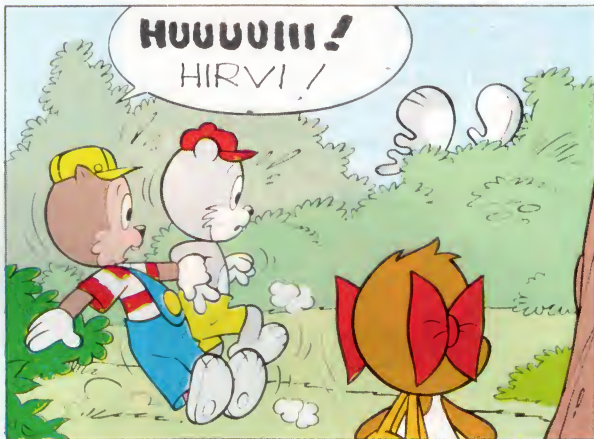

VEIKKULI

ROHKEITA RETKELJÖITÄ

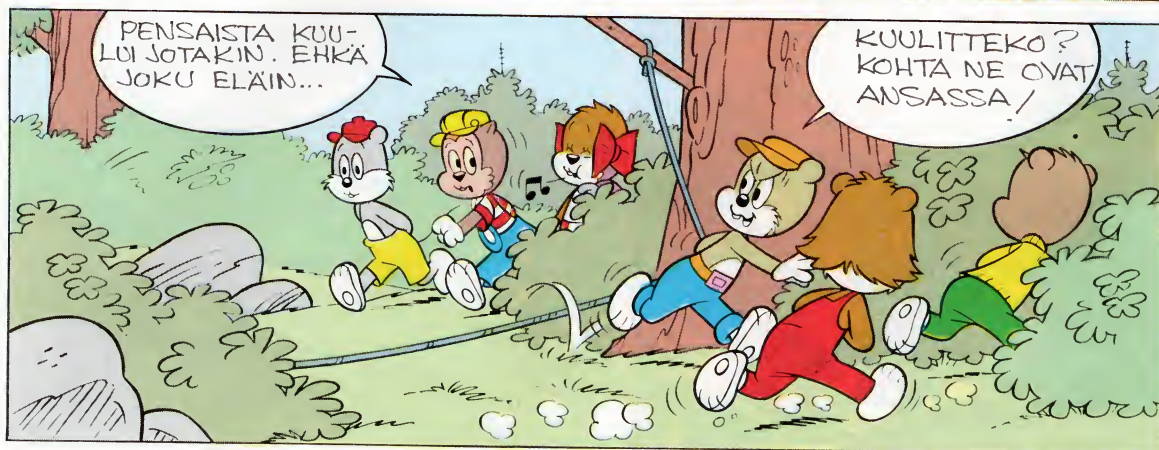

ENHÄN MINÄ TIENNYT, ETTÄ VENLA PYSYISI NOIN KOVAA LAIMIMAA!

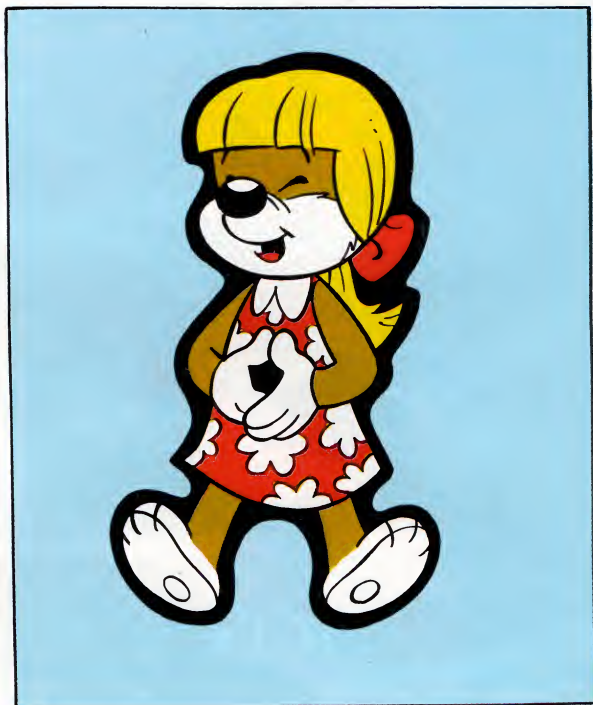
NÄITKÖS TUOTA? VENLA ON FIRTEÄ KUIIN PEIPPONEN JA ROJAT VALLAN NÄÄKÄLLÄÄN!

Hokuspokkus

NUORALLATANSSIJATYTTÖ

Oikealla näet kuvan hauskanäköisestä pikkutyöstä. Jäljennä kuva vaikkapa hiilipaperin avulla ohuelle paperille ja väritä kauniisti. Jos käytät vesiväriä, anna kuvan kuivua kunnonlla. Leikkaa sitten tyttö irti paperista ja pistä nuppineulalla pieni reikä aivan tarkkaan tuohon mustaan pisteeseen, joka on tytön kämmenten keskellä.

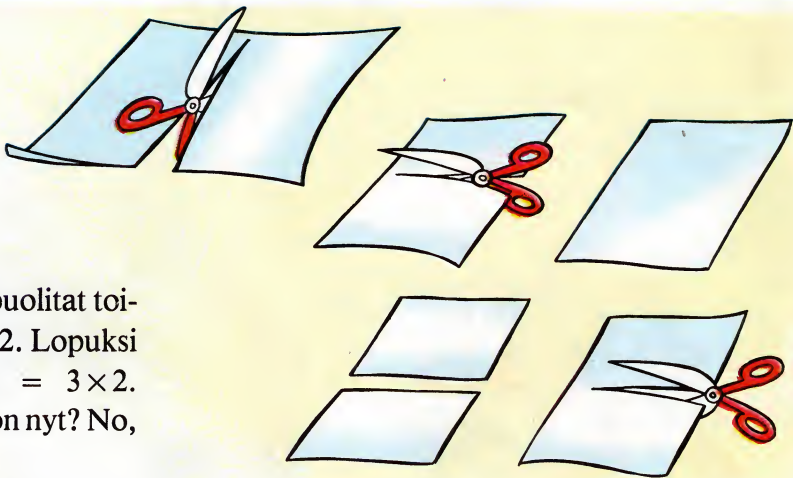

Pujota nyt pitkä naru reiän läpi. Pingota naru kahden tuolin väliin siten kuin kuvasta näet. Hankaa sitten vaikkapa kynää tai muovista viivotinta villakankaaseen ja kosketa kevyesti nuorallatanssijatytön jalkoja sillä, niin näet mikä vauhti tyttöön tulee!

$3 \times 2 = 4$ —

MIKÄ OLI TODISTETTAVA

Totta kai kaikki tietävät, että $3 \times 2 = 6$. Mutta tässä temppussa siitä tuleekin 4. Ota paperi ja sakset. Leikkaa paperi keskeltä kahtia = 1×2 . Sitten puolitat toisen puolikkaan paperia, siis 2×2 . Lopuksi puolitat toisenkin puolikkaan = 3×2 . Montako paperipalasta sinulla on nyt? No, neljähän niitä on!

ESITTÄKÄÄ KÄÄPIÖTEATTERIA

Tähän temppuun tarvitset verhon ja pienen jakkaran. Ja apulaisen myös, ilman apulaista tämä temppu ei onnistu. Pue sukat ja kengät käsiisi ja nojaa käsilläsi jakkaraan. Apulaisesi seisoo takanasi ja ojentaa käntensä sinun olkapäitteesi yli. Hän on vetänyt käsiinsä takin, mutta sen täytyy olla taka-

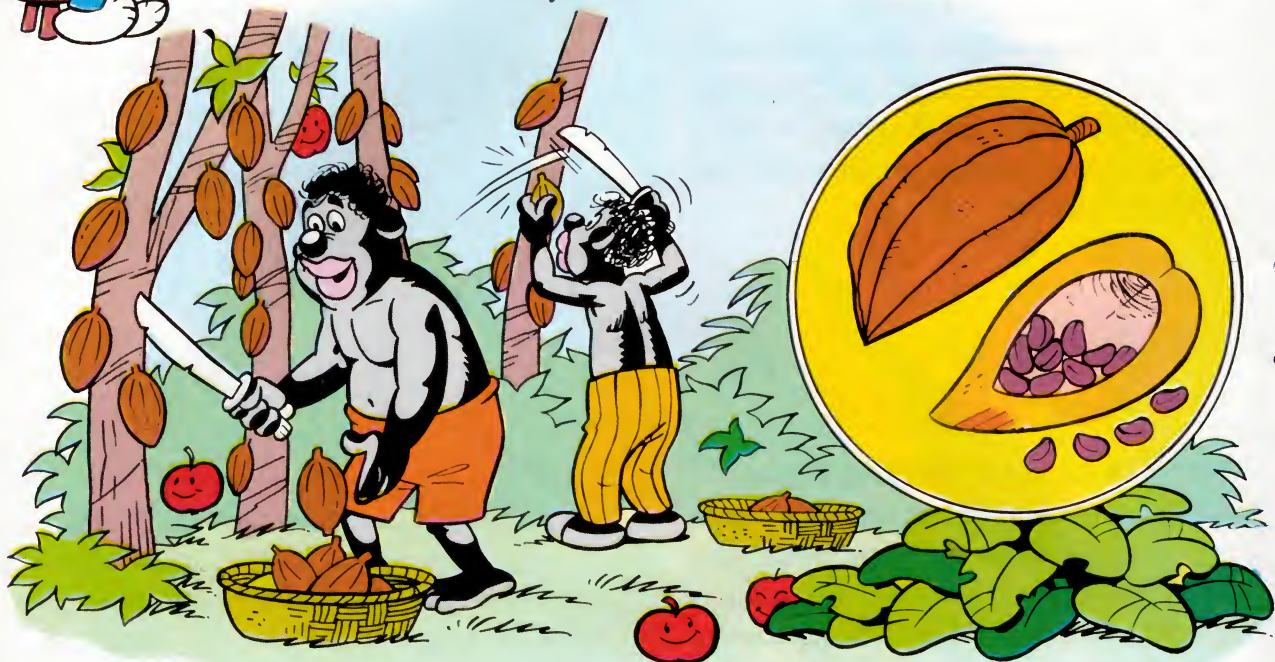
perin, niin että kaulus on sinun leukasi alla. Nyt voi kääpiöteatteri alkaa! Näyttää mahdollottoman hassulta, kun kääpiön kädet ja jalat liikkuvat täysin toistensa liikkeistä riippumatta. Mutta teidän on varmaan paras harjoitella ensiksi, niin esityksestänne tulee tosi menestys!

MISTÄ SAAMME KAAKAOMME?

Kaakao tulee kaukaa trooppisista maista, missä kaakao-puut kasvavat. Kuvasta näet, miltä kaakaohedelmät näyttävät.

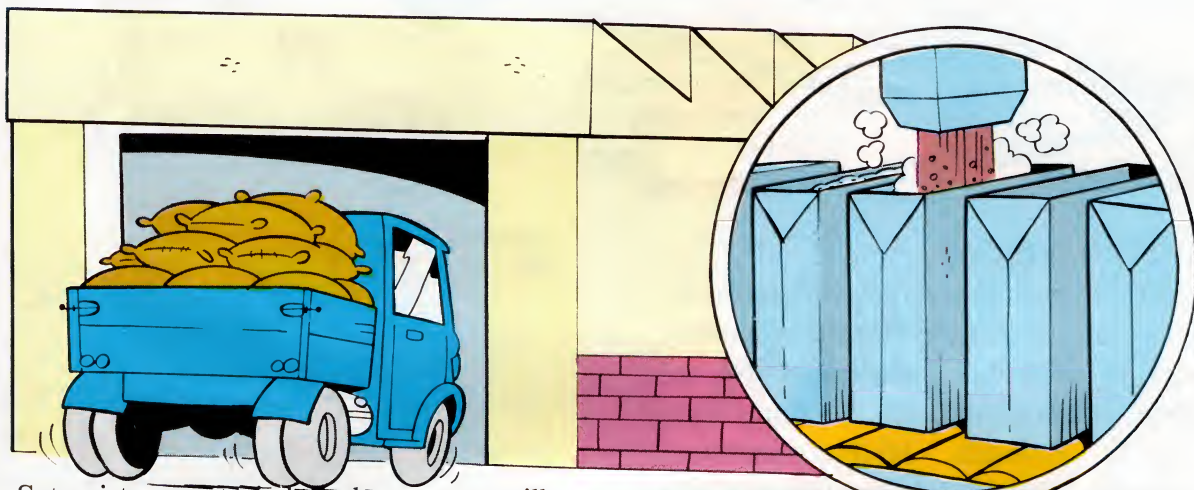
Kaakaopuita on jättisuurilla viljelmillä. Elonkorjuun aikaan korjataan vuorittain kaakaopapuja.

Pavut saavat kuivua kuumassa auringossa. Sitten ne pakataan suuriin säkkeihin. Säkit kuljetetaan sitten satamaan.

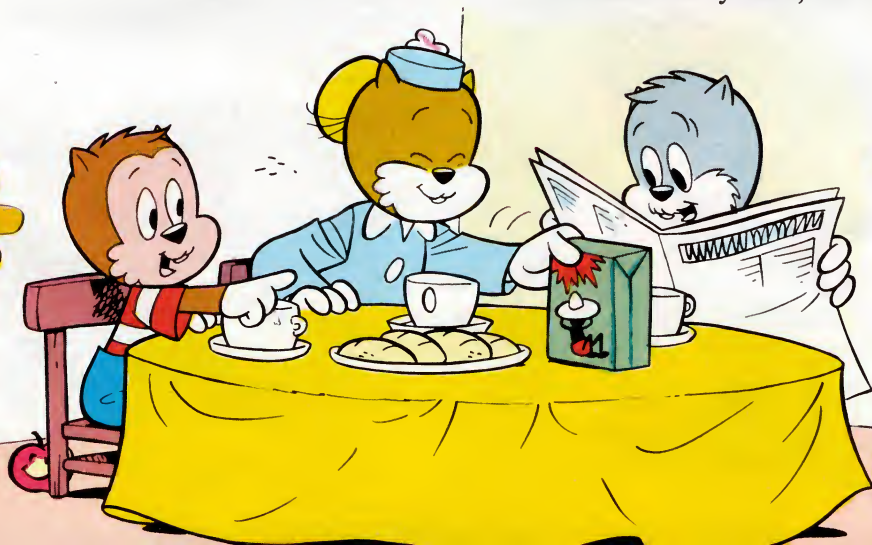

Nosturit lastaavat säkit rahtilaivoihin, jotka kuljettavat kaakaopavut satamiin eri puolille maailmaa.

Satamista pavut viedään kuorma-autoilla paahtimoihin, joissa ne puhdistetaan, paahtetaan ja jauhetaan kaakaojauheeksi.

Lopuksi kaakao paketoidaan ja toimitetaan kaupan kautta kotiin Vekkulille ja sinullekin. Kupillinen kuumaa kaakaota maistuuikin hyvältä, vai mitä?

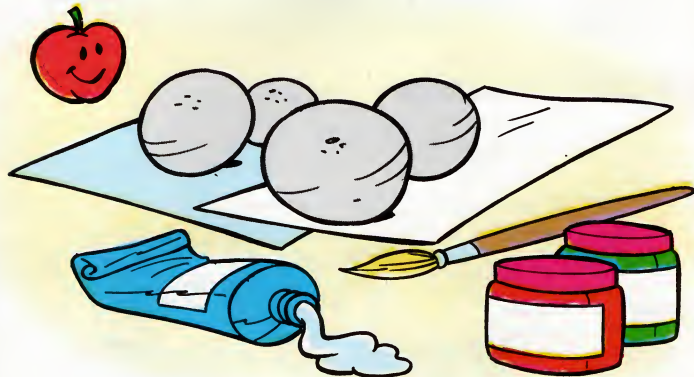

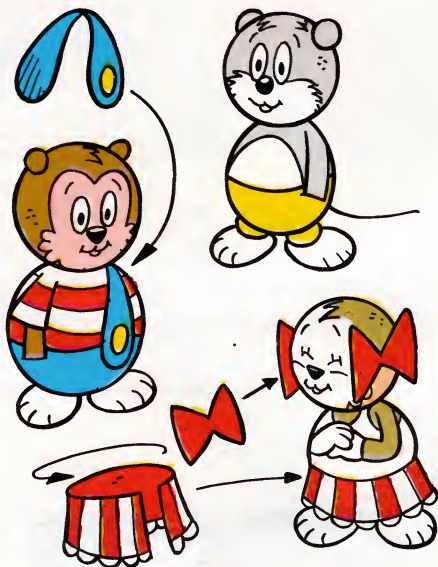
LEIKKEIN & Leikkkejä

KIVIUKKOJA

Meren ja järvien rannoilla ja monessa muussakin paikassa saattaa olla hienoja pyöreitä kiviä. Rakentele niistä kiviukkoja liimantipan avulla. Voit sitten maalata ne vaikka Vekkulin, Venlan ja Laurin näköisiksi.

Vaatteetkin voit niille tehdä jos tahdot — vanhoista tilkuista.

KETTU LIVISTÄÄ

Leikkipaikan nurkassa on ketulla luolansa. Siinä ympäristössä oleilevat sitten jänikset. Kaikilla kädessään kangaspussi. Ne voi tehdä vaikka täyttämällä vanhoja sukkia jollakin pehmeällä. Jänikset huutavat: "Kettu livistää!" Silloin kettu tulee, ja kun

jänikset läimivät sitä pusseillaan, se itse yrittää lyödä jotakuta niistä omallaan. Jos se onnistuu, tulee osuman saaneesta jäniksestä kettu, ja kaikki ajavat sen pusseillaan takaisin luolaan.

JÄYKKÄ KAVERI

Osanottajat istuvat kehässä lähellä toisi-
aan. Kehän keskellä seisoo jäykkä kaveri
jalat yhdessä ja käsivarret tiukasti sivuilla.
Hän pysyy suorana kuin tikku. Hän kaa-
tuu taaksepäin, joku ottaa hänet käsillään
vastaan ja sysää pystyyn taas — edes ja ta-
kaisin. Ja koko ajan hänellä on jalat tuke-
vasti maassa.

HERNEENPOIMINTA

Jokaisella osanottajalla on edessään kaksi
lautasta. Toisella lautasella on tuoreita her-
neitä tai marjoja. Sama lukumäärä tietysti!
Herneet on poimittava yksitellen nuppi-
neulalla ja siirrettävä toiselle lautaselle. Tai
jos saatavissa on kovia herneitä, niitä voi
yrittää näpäyttää jollakin sopivalla tikulla
toiselle lautaselle. Kuka ehtii ensin valmiik-
si?

KENELLÄ ON HARJA?

Leikkijät muodostavat piirin, mutta yksi
saa seistä keskellä ja arvata, kenellä on har-
ja selkensä takana. Harjaa on kierrätettävä
pitkin piiriä niin huomaamattomasti kuin
suinkin. Kun arvaaja on arvannut oikein,
saa keskelle mennä se jolla harja sillä het-
kellä oli.

Maailman ympäri

Tähän peliin tarvitaan noppa ja nappi tai vastaava pelinappulaksi kullekin. Matka maailman ympäri alkaa lähtöpisteestä, ja pelinappulaa siirretään koko ajan nuolten suuntaan. Se, joka pysähtyy valkeaan ympyrään, saa seistä siinä yhden heittovuoron ajan ja kertoa jotakin maasta johon on tullut. Hänen on myöskin valittava siihen paikkaan kuuluva eläin noista kartan alareunaan piirretyistä eläimistä. Lisää sääntöjä voitte keksiä itse mielenne mukaan!

KARHU LAPSENVAHTINA

Suuren metsän laidassa asuvat Kirsti ja Antero vanhempiensa ja neljän enonsa kanssa.

Hauskinta Kirstin ja Anteron mielestä on lähteä metsään marjoja poimimaan. Ja tänään he ovat päättäneet mennä poimimaan kumpikin korillisen mustikoita. He tahtovat ilahduttaa kotiväkeä pienellä yllätysjuhllalla.

Mutta ken on joskus poiminut mustikoita tietää ettei se työ aivan vaivatonta ole. Pienet marjat täyttävät korin kovin hitaasti. Sitäpaitsi ne ovat niin hyviäkin, että niitä livahtaa aika lailla marjanpoimijain vatsaan. Kirsti ja Antero poimivat poimimisestaan eivätkä huomaa joutuvansa yhä syvemmissä metsään.

— Nyt minun korini on kohta täynnä, sanoo Kirsti. Ja alkaa tulla jo hämärä, meidän pitää palata kotiin.

— Joo, lähdetään menemään tuohon suuntaan, Antero vastaa.

— Ei sinne, se on väärä suunta. Me tultiin tuolta päin, minä muistan, tuumaa Kirsti.

Mutta hetken kuluttua lapset huomaavat joutuneensa eksyksiin. He ottavat toisiaan kädestä, eikä siinä ole itkukaan kovin kaukana.

Siinä seistessään he kuulevat rapinaa pensaista. Kirsti kirkaisee pelosta.

— No hei, he kuulevat mörisevän äänen sanovan. Minkä takia te olette pahalla mielellä? Onko sattunut jotakin ikävää?

— On, me eksyttiin metsään, lapset vastavat yhdestä suusta.

— Ai, ei sen pahempaa? karhu naurahtaa. Siinä tapauksessa voitte kuivata kyynelenne. Edessäanne seisoo maailman paras lapsenvahti. Tulkaa perästä!

Ja niin kulkevat Antero ja Kirsti aivan karhun kantapäillä. Metsään on tullut näes jo aivan pimeä. Sitä paitsi lapsia paleltaa, ja nälkäkin jo on.

— Tässä minä asun, karhu mörisee, kun he ovat päässeet suuren luolan tykö. Poimikaa minulle avuksi muutama oksa, niin minä näytän kuinka omenoita paistetaan. Ja karhu kaivaa talvivarastostaan esille kasan omenoita.

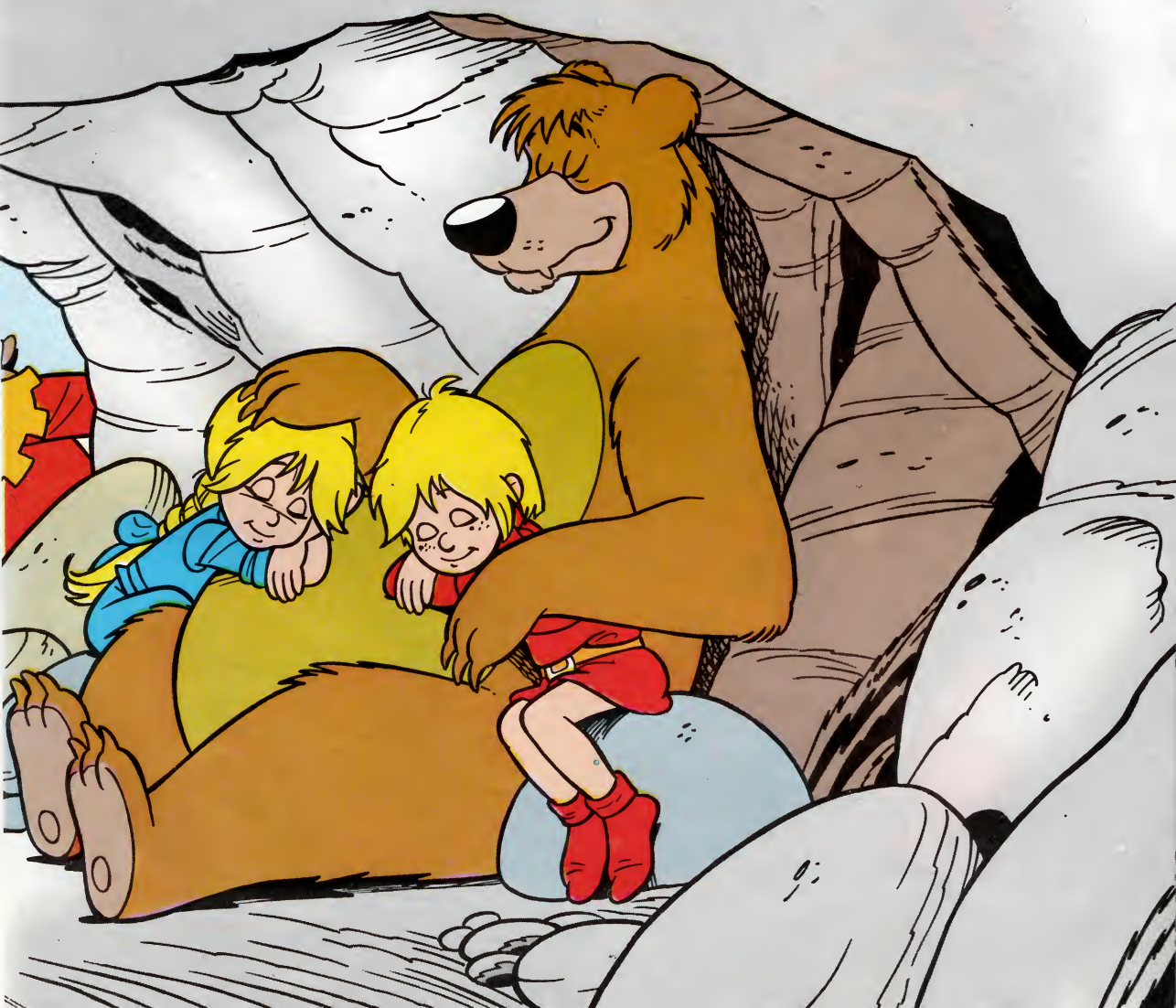
Anterolla ja Kirstillä on niin hauskaa että he unohtavat olla peloissaan. Kun he ovat

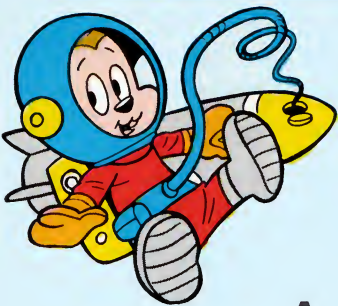
syöneet kylläkseen, karhu kömpii luolan nurkkaan. Sen selkä sopii siihen parahiksi.

— Tulkaa tänne, se huutaa lapsille. Kömpi-kää tähän kahta puolta minua, niin kerron teille sadun. Olipa kerran . . . , karhu aloittaa. Mutta pitemmälle se ei ennätä, kun lapset nukahtavat sen lämmintä turkkia vasten.

Sillä välin on kotona ruvettu olemaan jo kovasti levottomia. Ne neljä enoa ovat ottaneet lyhyt ja jousen ja lähteneet etsimään lapsia. Lopulta he hyvin myöhään illalla joutuvat luolalle.

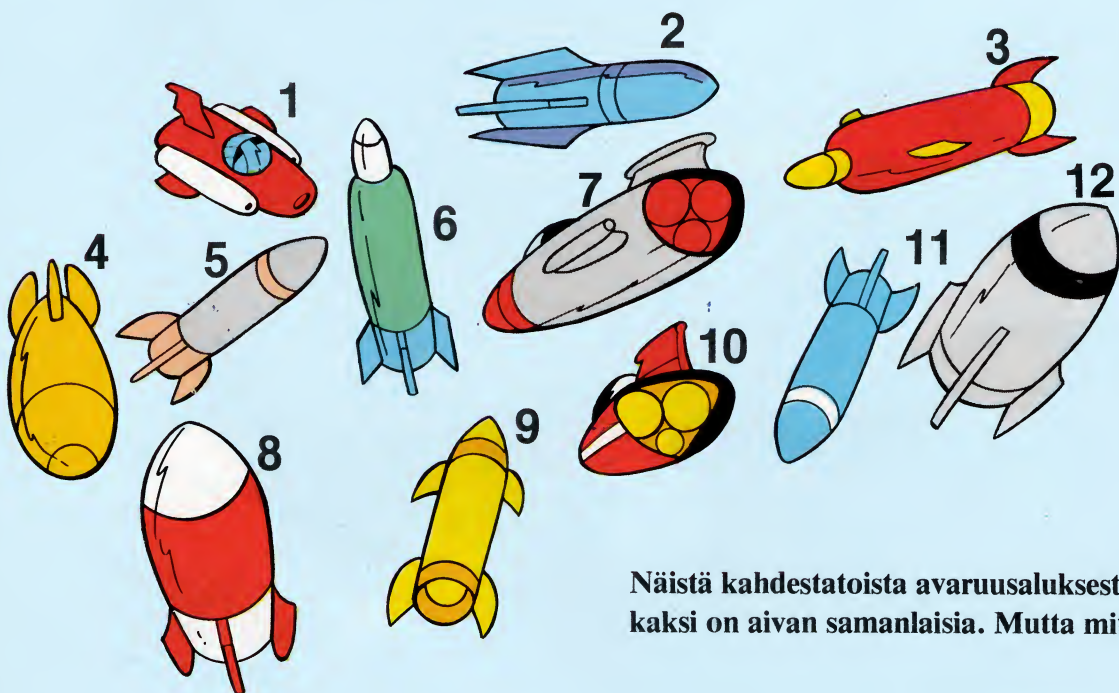
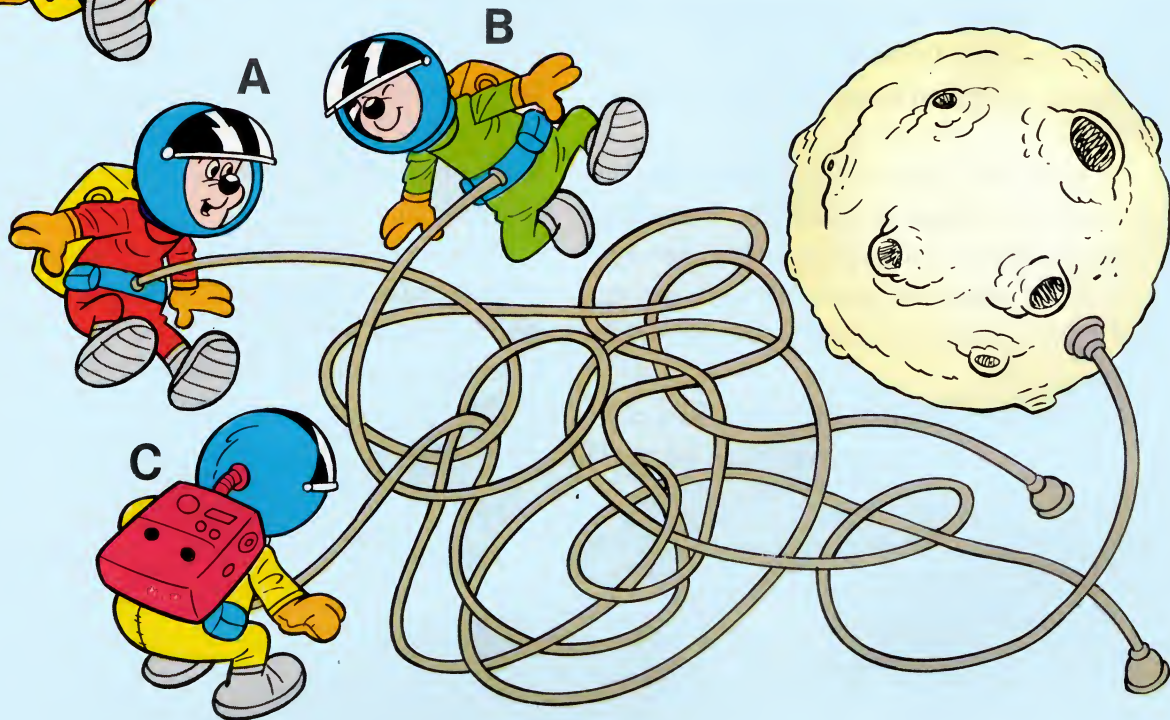
— Katsokaa tuonne! huutaa viiksekäs Jas-ka-eno. Enkös minä sitä sanonut! Karhu, metsän paras lapsenvahti, on ottanut lapset hoteisiinsa. Annetaan heidän nukkua sen luona aamuun asti!

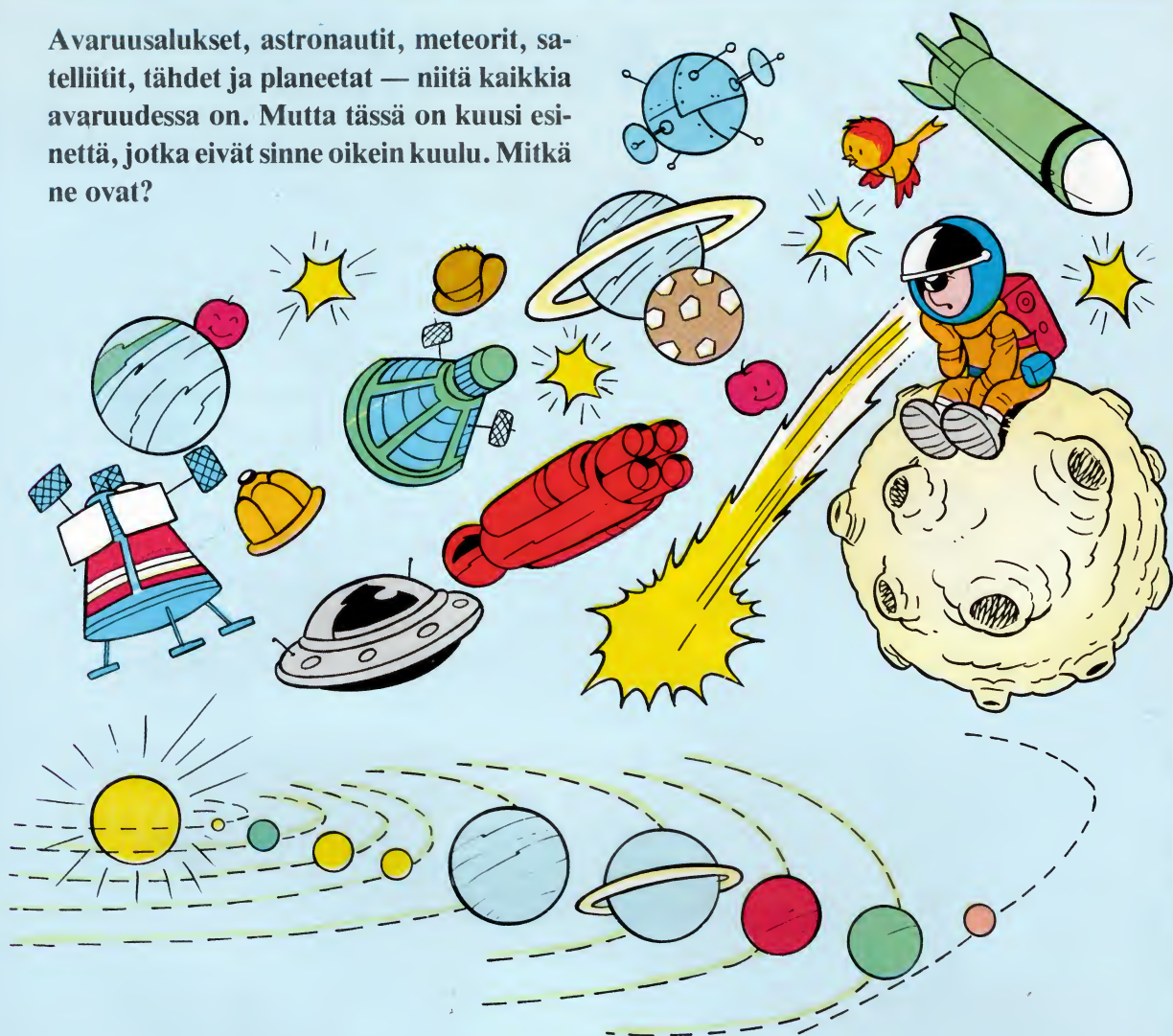
Avaruusaluksia . . .

Kolme astronauttia leijailee avaruudessa. He haluaisivat päästä kuuhan, mutta vain yhden on onnistunut saada sinne yhteys. Kenen?

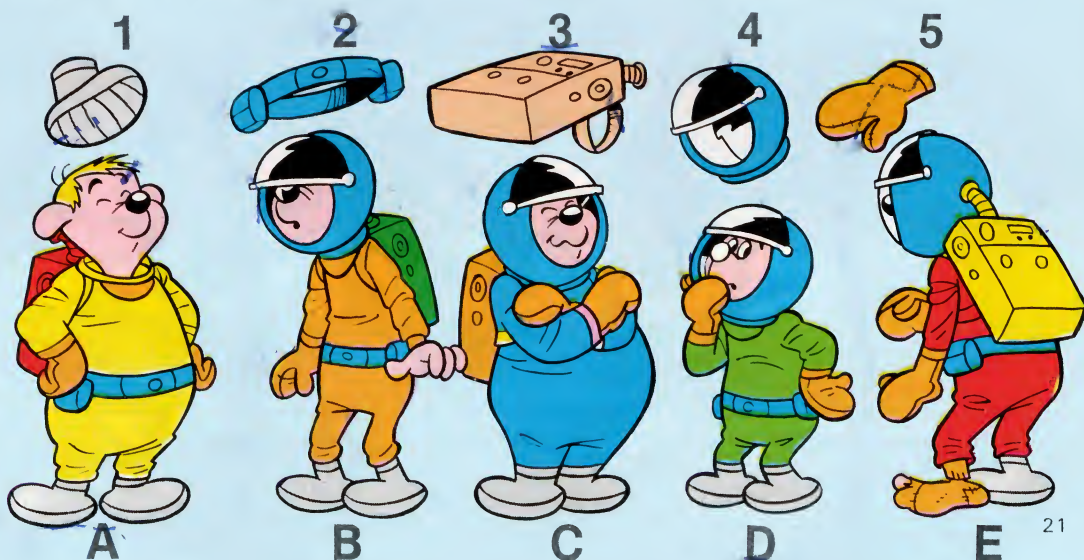
Näistä kahdestatoista avaruusaluksista kaksi on aivan samanlaisia. Mutta mitkä?

Avaruusaluukset, astronautit, meteorit, satelliitit, tähdet ja planeetat — niitä kaikkia avaruudessa on. Mutta tässä on kuusi esinettä, jotka eivät sinne oikein kuulu. Mitkä ne ovat?

Ovatko astronautit valmiita lähtöön? Eivät ikävä kyllä ole. Jokaisella on nimittäin varustuksissaan jokin puute. Katso, mikä tässä näkyvistä varusteista keneltäkin puuttuu: yhdistä oikea numero oikeaan kirjaimeseen.

(Ratkaisut sivulla 22.)

RATKAISUT

Sivulta 2:

15 omenaa, 3 päärynää, 3 kurkkua ja 5 kurpitsaa. Ne muut 14 omenaa ovat sivuilla 10 (1), 12 (5), 13 (1), 14 (2), 15 (1), 17 (2) ja 21 (2).

Sivuilta 16—17:

A on jääkarhu ja kuuluu ympyrään 1.

B on kenguru ja kuuluu ympyrään 4.

C on piisoni ja kuuluu ympyrään 2.

D on jalopeura ja kuuluu ympyrään 3.

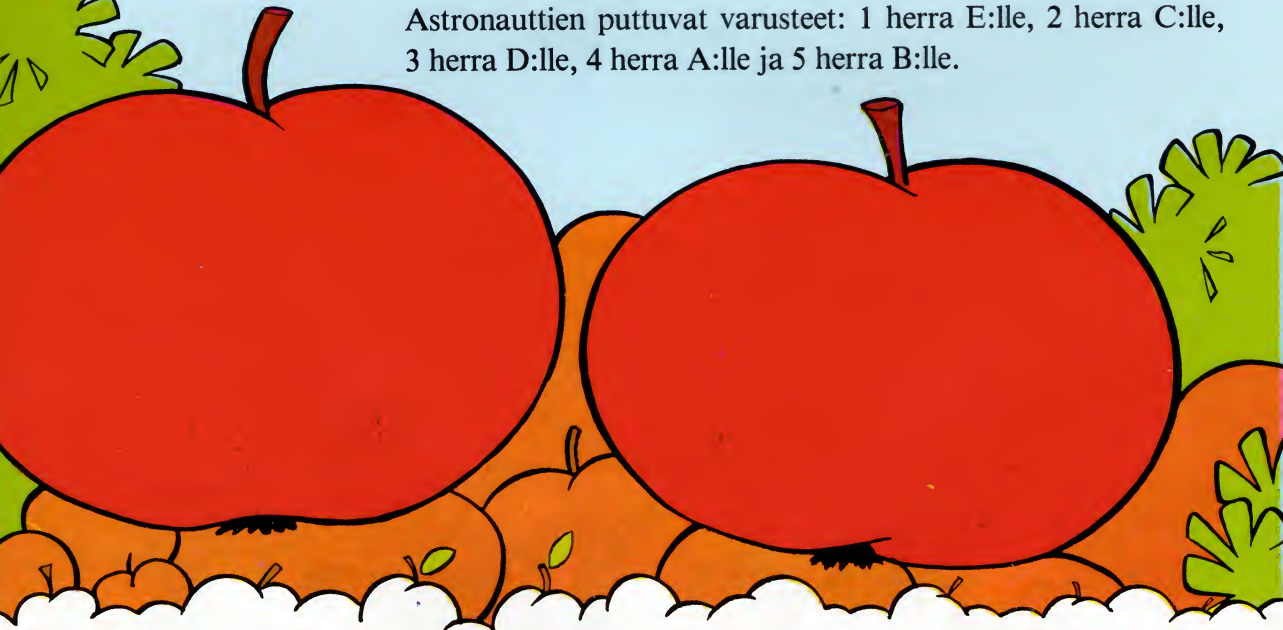
Sivuilta 20—21:

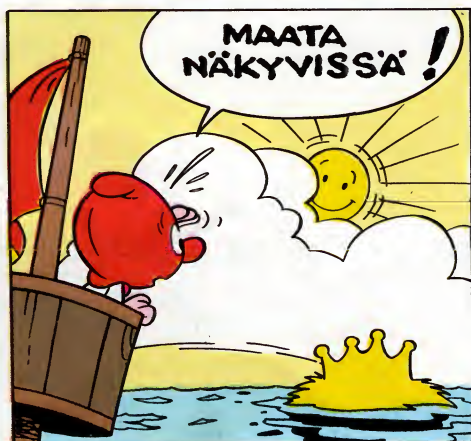
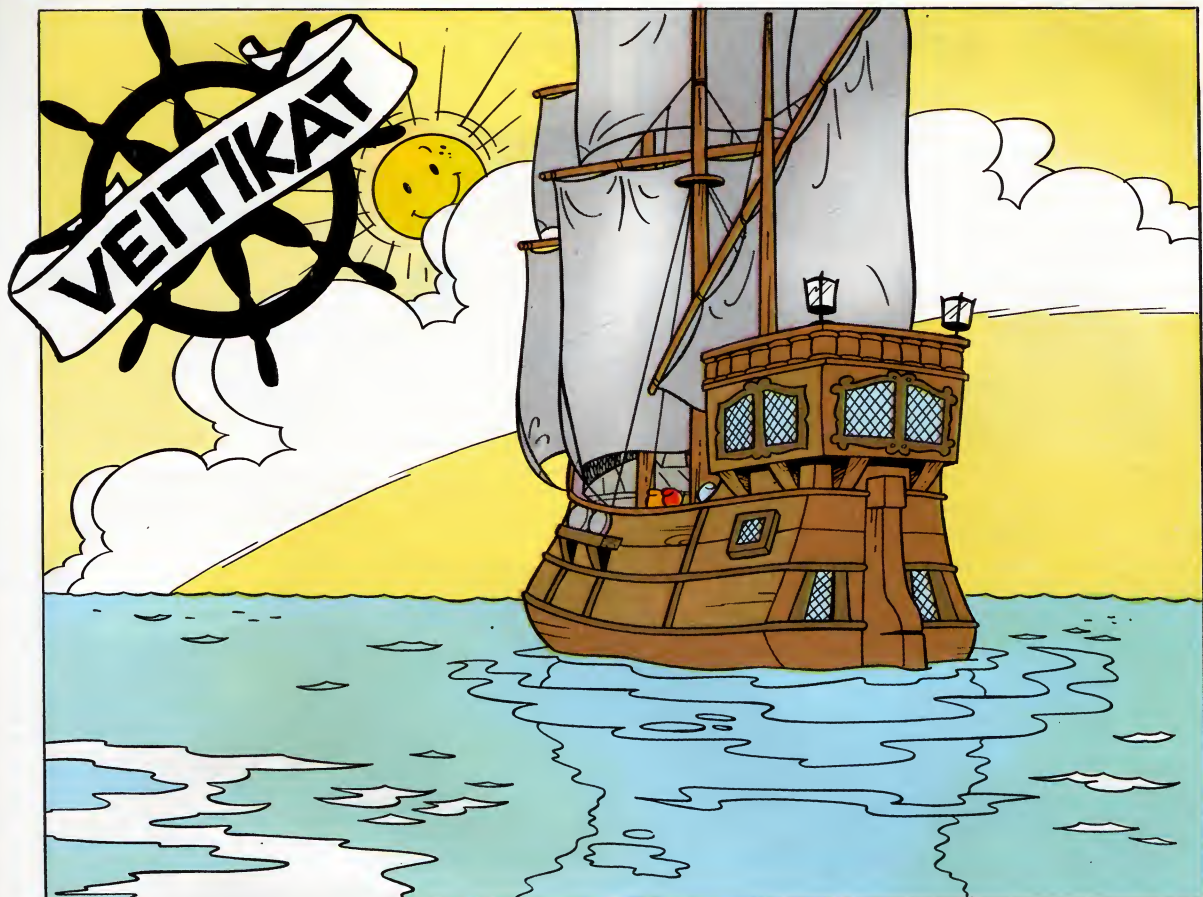
Astronautti B laskeutuu kuuuhun.

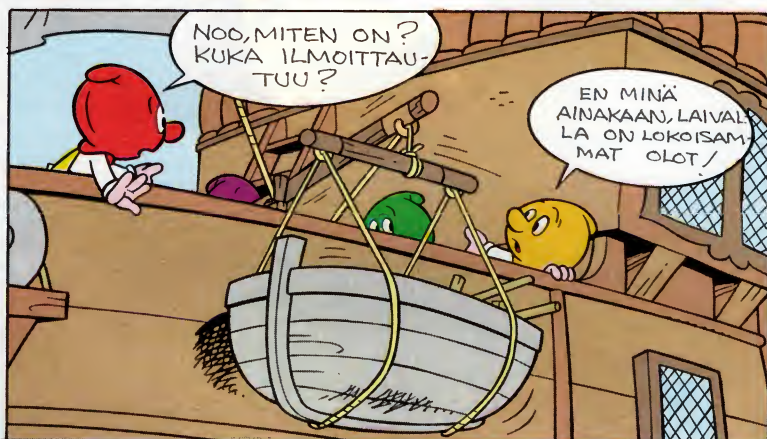
Alukset 5 ja 11 ovat samanlaisia.

Lintu, jalkapallo, hattu, torttu ja omenat (2 kpl) eivät oikein sovi avaruuteen.

Astronauttien puttuvat varusteet: 1 herra E:lle, 2 herra C:lle, 3 herra D:lle, 4 herra A:lle ja 5 herra B:lle.

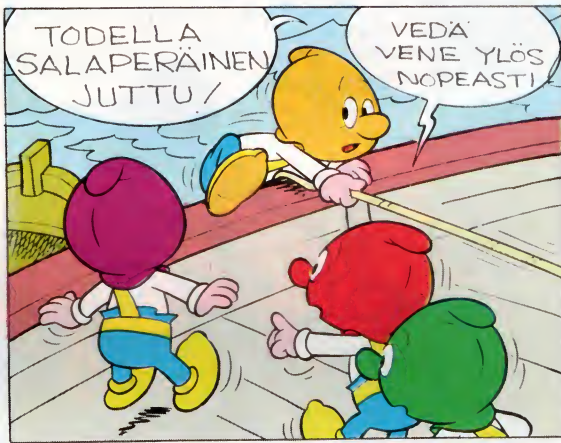
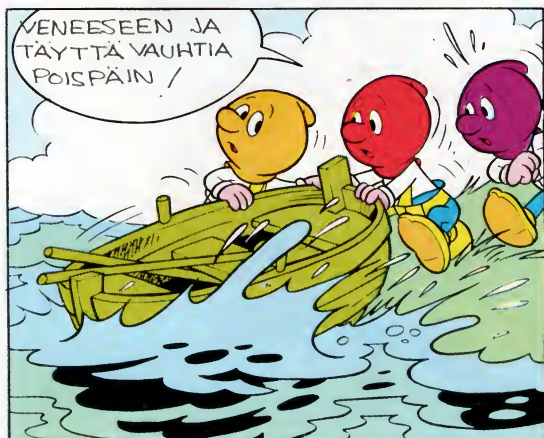
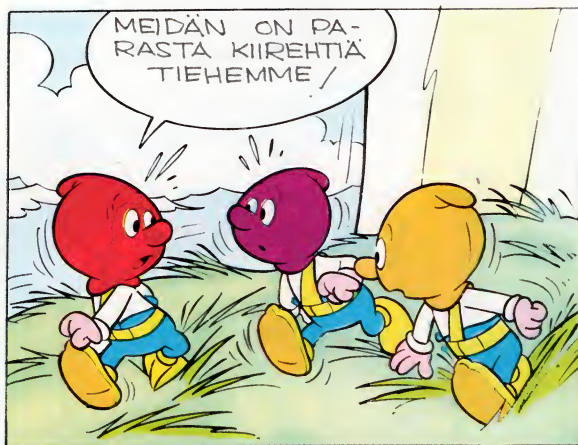

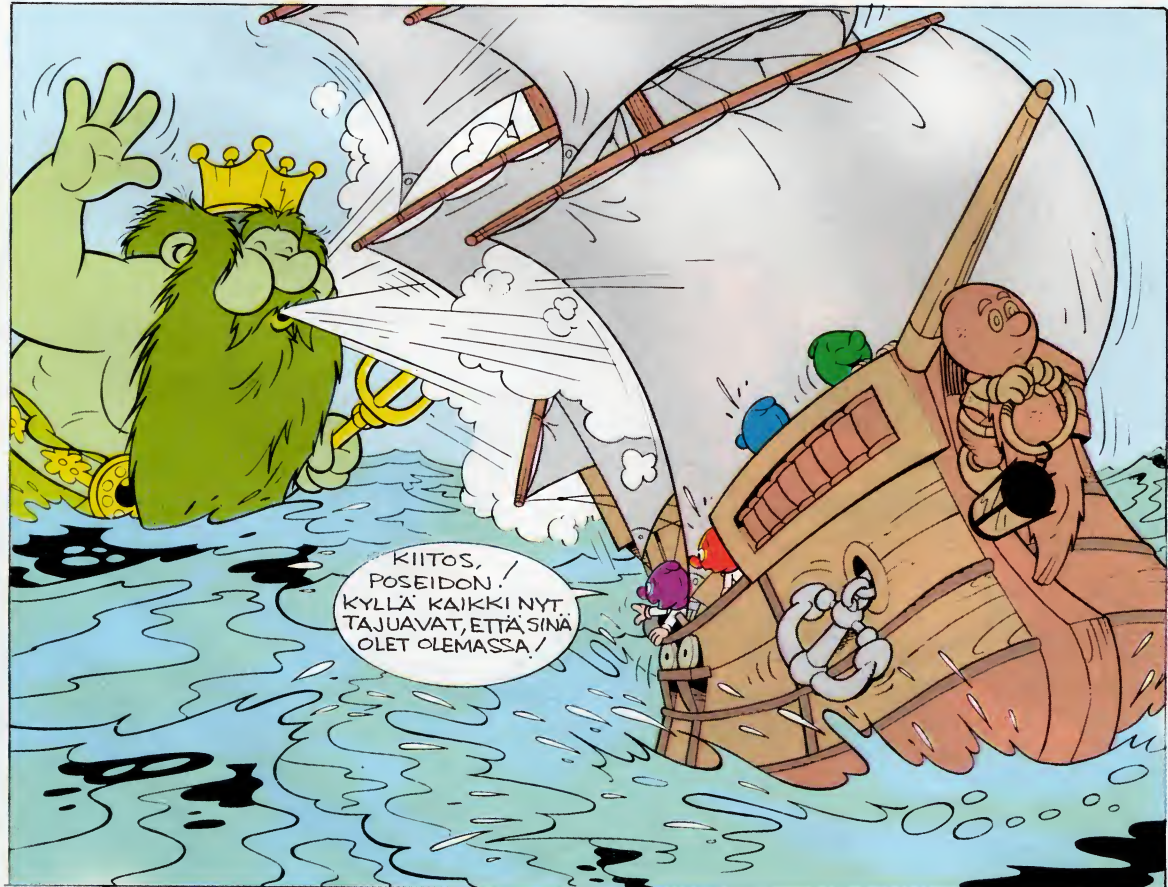
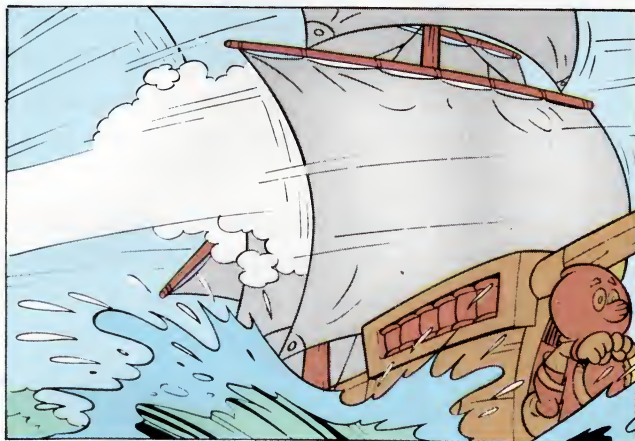

Karhu

Kun lehdet putoavat puista ja alkaa tulla talvi, valmisteleksen karhuemo pitkää talviuntaan varten. Se valitsee hyvän paikan, mihin se voi tehdä pesän. Paikka voi olla luola tai kallionhalkeama. Sen se sisustaa huolellisesti oksilla, lehduilla ja sammalella. Sitä se ei tee pelkästään omaksi mukavuudekseen vaan poikasilleen, joita se odottaa.

Joulu- tai tammikuussa karhuemo nimittäin synnyttää poikasensa pitkän talviunen jälkeen. Pikkukarhut tulevat maailmaan kaljuina, sokeina ja aivan avuttomina. Emo tuudittaa niitä valtavissa käpälissään kuin kätkeessä. Se painaa ne hellästi vasten paksua turkkiaan, niin että niitten on lämmin ja hyvä olla. Vasta kuukauden kuluttua poikasten silmät aukenevat, ja silloin niille on jo kasvanut turkkikin.

Kolme kuukautta myöhemmin ne lähtevät toisinaan emonsa luota ja painiskelevat keskenään. Mutta emokarhu pitää tarkasti huo-

len etteivät ne vielä lähde talvipesästä. Sieltä lähdetään vasta kun emo alkaa tuntea nälkää talvilevon jälkeen. Silloin lähdetään pyyntiretkelle. Emo ottaa poikasensa mukaan joelle ja näyttää niille, ettei karhun tarvitse pelätä vettä. Pian pikkukarhut räiskyttävät ja leikkivät vedessä ja oppivat pyytämään hyppeleviä lohia.

Kun yhdeksän kuukautta on kulunut, poikaset ovat täysikasvuisia. Ne eroavat emostaan ja etsivät itselleen oman reviirin. Karhut ovat nimittäin erakoita, jotka eivät suvaitse heimolaisiaan omalla alueellaan.

Niinkuin karhunpenikat olivat olleet pieniä ja somia, niin ne ovat täysikasvaisina suuria ja

ylväitä. Maakarhut saattavat kasvaa yli kahden metrin pituisiksi ja painaa jopa 350 kiloa. Karhuista on tapana sanoa joko että ne ovat pelkääviäisiä ja hyväntahtoisia tai sitten että ne ovat viekkaita ja päällekkäypiä. Se on niin ja se on näinkin, sillä jokainen karhu on oman luontoisensa. Sen vuoksi on kyllä viisainta väistyä syrjään karhun tieltä, sillä koskaan ei tiedä miten ne käyttäytyvät ihmisen kohdallaan.

KARHU